

Sterkur . . .

Framhald frá 1. síðu greitt, at hon skal lumpast inn á fólk, ikki við einum kvetti; men stigvisum yvirtökum.

Ikki allir torðu at nema við hetta; Sigfried Skaae segði veruliga bart út, at hetta skuldi vera mannagongdin: rein loysing — og við loysingini skulu javnaðarmenn úttruddast.

At Erlendur Patursson fullkomliga dominerar landsstýrinum, ivast eingin í; heldur ikki á tí, at hann nú hevur fingið størsta politiska kjans sín at »útrudda allar hinar »sjálvstýrisflokkanir«.

Væl siga løgmaður og aðrir fólkafloksmenn, at teir vilja fara hólga fram, og einki gera uttan figgarligt grundarlag er fyri tí, og væl royna sjálvstýrismenn at ugga sínar veljarar við, at »teir hava bundið Erlend á hendur og fótur, so hann einki kann gera, »men um teir skulu sleppa undan fólksins dómi, mugu teir ganga Erlendi og hansara loysingarpólíttiki til handa.

Sigfried Skaae hevur sagt Føroya fólk frá, at milljónyvirtokurnar skulu koma, og hann hevur týðuliga og greitt sagt frá, at henda vítleysa yvirtøkupólíttik, sum í øllum lutum er samsvarandi við loysingarboðskap Erlend Paturssonar í útvarpinum, skal Føroya fólk SVÐA fyri.

STERKUR ARBEIÐARAFÍGGJINGDALIGUR POLITIKKUR Í UMBONA.

Áður hevur tað verið Knúð Vang løgtingsmaður, ið hevur verið fremsta umboð afturhaldsins í orðgongu: móti sosialistisku arbeidararósluni, móti fylking fjøldarinnar, móti vælferð fólksins; men nú hevur anti-socialisman fingið nýggjan talsmann — Sigfried Skaae, sum í røðum sínum á tingi gjørdi seg upp til størsta figginda av sosialistisku arbeidarafylkingini.

Hin sosialistiska arbeidararóslan skal knasast undir jarnhæli afturhaldsins og peningavaldsins. Allir teir, ið stríðast hava fyri betri arbeiðs- og lonarlikindum, betri sosialari trygd, betri atkomu til lærdoms, størri vælferð og betri livilíkindum fyri fólkið og tjóðina skulu saman við sosialismuni ruddast av vegnum.

Arbeidararóslan skal syndrast og spjæðast, so afturhaldið ótalmuð skal kunna fremja loysingarorskapin við at rubba lívveimina í monu og merg á hini stóru sít mannafjaldini, ið skal trælkast niður í armoð og vesældóm, hungur og hall — offrátt á loysingaraltarinum.

ÓTTI OG ÓTRYGGLEIKI RÆÐUR FÓLKINUM.

Tað er einki loyndarmál, at

Haldið SOSIALIN

Felagið VARDIN

hevur ársaðalfund á Parnassinum á Hotel Hafnia miðvikukvöldið 27. mars kl. 8.

Dagsskrá:

1. Eftirl. lógin.
2. Ymist.

Nevndin.

»sjálvstýrislandsstýrið« hevur loypt ótta á fólk — tey kenna seg ótrygg fyri framtíðini.

Mangur hevði væntað, at undir figgarlógargrøðini fóru menn at gera Føroya fólk klára, hvat mið og mál landsstýrisins var; men so var ikki. Ongatíð hevur Føroya fólk íkent slíkan ótryggleika á sær sum júst nú, tí eingin av samgongu monnum tordi avnokta ella taka avstand frá loysingarboðskapi Erl. Paturssonar.

Hin hasarderaða loysingin hongur sum størsta höttan yvir fólk og landi, og hvør kann kenna seg tryggja við skatta- og tollberginum standandi á lopi — nýggjum milljónabyrdum í nýggjum skattum og tollum, okurgjöldum, ið vilja gera tað óskukalt í mongum arbeidara- og fiskimannaheimi kring landið.

ATOMMILLJÓNIRNAR

Onkur helt, at vit kundu greiða loysingina við 75 milljónum atomkrónum. Tað ljóðar loyð, at umboðsmenn fyri »sjálvstýrislandsstýrið«, hvørs flokkar hava rópt: burtur við NATO, nú eru til reiðar at selja fólk og land fyri NATO-milljónir — ja, fremja loysingina fyri atompening.

Froðbiar sóknar sjúkrakassi

og flutningskassi setur aðalfund sín í FYLKING tann 28. mars 1963 kl. 20.00.

Dagsskrá:

1. Frágreiðing.
2. Roknskaparnir til góðkenningar.
3. Innkomuð uppskot til val av formanni, trimum stjórnarlimum við tiltaksmanni og grannskoðara við tiltaksmanni.
4. Uppskot til hækkan av limagjaldinum, orsakað av nýggja lækna-sáttmálanum.
5. Uppskot til lóg fyri flutningskassan.
6. Uppskot til broytn av begravilsiðhjálpinum fyri børn.
7. Ymist.

Tvøroyri, 18. mars 1963.

Stjórnin.

Heðin Brú: LEIKUM FAGURT ...

171

mikið, at reiðið verður tikið burtur av, so sæst betur, hvussu teir eru vorðir, og hvat vit skulu bera við teir. Hinar móttøðumenninar kenni eg betur, rópi heldur ikki hurrá fyri teimum, men tó so, vit eru samdir viðhvørt, men so mikið ósamdari í øðrum málum.»

Hetta er inngangurin. Nú kemur røðan: »Eg eri ihaldsmaður og tali ihaldsmanna mál. Okkara stevnuskrá er gomul, góð og væl kend, kann sigast í fám orðum, so øll kunnu fata hana. Vit vilja hava alt at vera, sum er, viðvíkjandi Føroya stóðu í danska rikinum, samarbeiða við ríkisstýrinum um at bota um korini her heima. Hetta vilja vit náa við at gera góð uppskot til ríkisstýrið um ábøtur. Góð uppskot eru tað sama, sum uppskot, ið Danmark kann samtykkja. Vit eru eitt lítið fólk, eitt fátekt fólk. Tað noyðast vit at hava í huga, tá ið vit gera uppskot til broytingar. Hesi bæði eyðkenni við okkum, at vit eru eitt lítið og at vit eru eitt fátekt fólk, tað eru veruleikar, sum vit mugu boyggja okkum fyri, sum aldri kunnu verða ódrvisi, eg meini: vit kunnu aldri verða eitt stórt fólk ella eitt ríkt fólk. Tað hugsi eg øll rætt hugsandi menniskjur eru samd við okkum um. Hetta má tí altíð havast í huga, tá ið uppskot skulu samtykkjast á lottingi at senda til ríkisstýrið. Men hóast hetta, at vit eru eitt lítið og eitt fátekt fólk, hevur tó fólk verið her í fleiri hundrad ár, kanska hevur tað verið stríggisligt mangan, at vinna sær kleðið og føði til lands og til vatns, ring ár hava verið viðhvørt, soleiðis fer tað eisini at vera hereftir. Tað at her hevur kunnad verið eitt fólk í kanska túsund ár, kemur av, at tey sum her hava livað vóru smákrøvjin, hava ikki kravt meir av livinum enn tað, viðurskiptini her kundu lata, og uppá hetta, serkennið, at tey hava verið smákrøvjin, hevur tað føroyska fólkið gjøgnum tíðirnar verið líka væl nøgt og líka lukkuligt sum onnur fólk úti um landini; tey hava verið glað fyri tað lítila tey finga, takkað Gudi fyri tað. Hetta lyndið, at vera smákrøvjin, er eisini eitt serkenni, sum vit mugu royna at varðveita í fólkinum, missa vit

Halló, Tórshavn

SUÐURSTREYMOYAR JAVNAÐARFELAG bjóðar øllum javnaðaráhugaðum fólki til samkomu í LOSJUNI hóskvöldið 21. mars kl. 20, har filmurin

Frihed forpligter

— upptikin av danska javnaðarflokkinum — verður sýndur.

Hetta er stórsligin filmur, ið til fulnar lýsir okkara rættindi og okkara skyldur í samfelagnum.

Dreyubókin er eftir Leck Fischer
Tekst Socialdemokratisk Forbund
Tónleikur Sven Gyldmark
Sangtekstir H. C. Hansen og Leck Fischer

Í filminum síggja og hoyra vit HANS HEDTOFT, sála, halda røðu.

Høvuðsleikararnir eru:

Poul Reichardt — Johannes Meyer — Inger Stender — Karl Gustav Ahlefeldt
Sigurd Langberg — Lily Broberg — Bruno Türon — Elga Olga Svendsen
Mantza Rasmussen — Aage Foss — Preben Lerdorff-Rye — Torkild Lauritzen
Helga Frier og Ib Schønberg.

Heldur tú ikki SOSIALIN?

So bílegg hann hjá postverkinum!

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

172

tað, verður illa vordíð, tí Føroyar eru ikki útlandið. Minnst til tað! Vit ihaldsmenn hava eisini hetta lyndið í huga, tá ið vit gera uppskot ella skulu samtykkja uppskot.

Tað verður talað so nógv um ringar tíðir í Føroyum beint nú, og lottingið verður lagt undir einki at gera fyri at bota um, ja, tingið fær skuldina fyri, at soleiðis er vordíð. Tað eru tróngar tíðir fyri mangan, fiskiskapurin hevur verið litil, og av ófriði í Italiu og Spaniu hava vit mist tey solulíkindi, vit hava havt gjøgnum árin. Hetta er so, eingin sigur annað. Men hvør av okkum kann gera við tað? Eingin; heldur ikki teir menn, sum sita á Føroya lottingi. Ein maður sum eitur Franko, og ein sum eitur Mussolini, teir kunnu kanska gera við tað, men teir eru ikki lottingslimir, vit røkka teimum ikki. Og eg hugsi ikki fiskimenninir halda seg hava skyld fyri, at skipini fiska lítið, teir halda, tað er so litil fiskur í sjónum, á teimum leiðum, Føroyingar royna. Eg ynski sjálvandi sum øll onnur í Føroyum, at tíðin skal batna, og eg vóni, at hon fer at bæta, sum ringar tíðir altíð hava batnað, skiftandi tíðir hava altíð verið og fara altíð at verða. Fyri tann skuld seta vit okkum ikki hendur í favn og skjóta skuldina á nokur fá menniskjur í landinum, nei, vit strevast sum best og vóna, at aftan á ringt kemur gott.

Lottingið hevur heldur ikki gjørt einki, vit hava samtykt á tingi áheitan á ríkisstýrið um at royna okkum eftir nýggjum marknaðarlondum. Vit hava ta vón, at hetta vil ríkisstýrið gera — um tað kann gerast. Og kann danska ríkið einki gera, so kunnu Føroyar enn minni gera. Hetta kann ivaleyst ikki mótsigast.»

Talarin heldur hann skal ikki siga meir fyri fyrst.

Framtaksmaður fær orðið. Hyggur út yvir fólkið, lær eitt sindur, tigur: »Ja, eg má læra. Samstundis eri eg heilt samdur við síðsta talara, at stevnuskráin hjá ihaldsmönnum er ógviliga einfald og lætt fatilig. Hon ljóðar bert soleiðis: Alt skal vera, sum danska ríkisstýrið vil. Talarin segði at hann var samdur við framtaks-